

תעלומת הכרטיסים האבודים והסנקציות של השכנאים

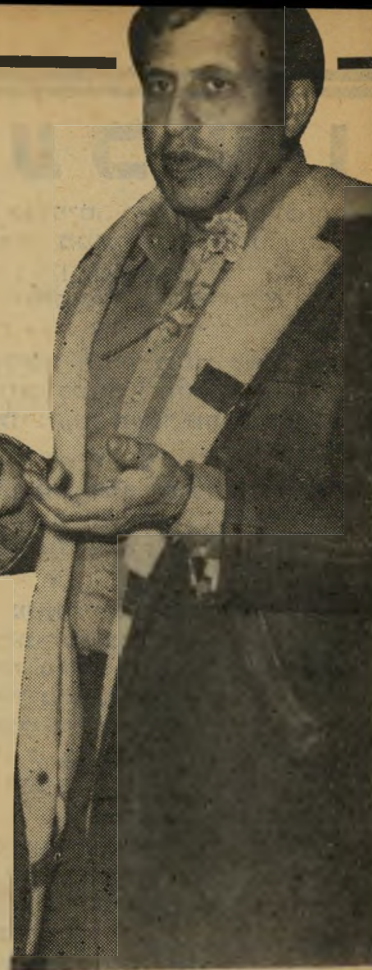
להשיג כרטיסים לג' לשידור האחרים. הפעוריות של הפ' תסכים לממן את ל' לאירויזיון יחד ע'נ

למנצח שיר מזמור יזהר כהן (מימין, לבוש מעיל), בנו של סולימאן הגדול, ניצב יחד עם חברי להקתו מאחרי הקלעים ובוחן את לוח התוצאות ברגע המותח ביותר — כשהתחרות בינו לבין חדווה עמרני ולהקתה היתה בשיאה. את כהן האשימו יריביו בפסטיבל כי הוא הצליח

עד הרגע האחרון לא היה ברור כלל אם פסטיבל הזמר יתקיים ביום השבת האחרון. מלבד איום הטכנאים והצלמים של הטלוויזיה, שלא יעבירו את השידור החי, אלא אם כן יקבלו תוספת כרטיסים לאולם תיאטרון ירושלים, היו עוד גורמים שאיימו לבטל את הפסטיבל.

הלחץ הגדול ביותר בא מצד אמרגני הכוכבים שהופיעו ומצד בני משפחותיהם. כאשר הוחלט על העברת הפסטיבל ממישכנו הר' קבוע בבנייני האומה, שבו 3000 מושבים, לתיאטרון ירו' שלים, שבו רק 1500 מושבים, לקחה רשות השידור בחשבון רק את ההפסד הכספי שייגרם לה בעקבות אימכירת הכרטי' סים. אולם לאחר חלוקת הכרטיסים לפונקי ציונרים שונים, התברר לפתע שנותרו רק 50 כרטיסים למכירה הופשית. תוך דקות ספורות נעלמו גם הכרטיסים האלה. האמר' גנים ומשפחות האמנים, שרצו לקנות כר' טיסים כדי לקבל את תלושי ההצבעה, ושלא הצליחו לרכוש אותם בשוק החופשי, החלו לחקור לאן נעלמו כל הכרטיסים. בין היתר התגלה כי משפחתו של יזהר כהן, משפחת סולימאן הגדול, איש חבורת האש לשעבר, הצליחה לקבל יותר כרטיסים מאשר האחד שהוקצה לכל אמן. לגידי גוב, אשר זכה במספר הקולות הנמוך ביותר, נתנו רק כרטיס אחד בשביל אמו, ואילו אשתו ענת היתה צריכה להסתפק בנקודת תצפית מאחרי הקלעים, ללא תלוש ההצבעה.

הגוף חסון, מארגן הפסטיבל, אשר הכל מדברים עתה בשיבחו, בעיקבות הצלחת המופע, ניסה להרגיע את הרוחות. הוא הסביר כי תיאטרון ירושלים הוא רק אחד משישה מוקדים בהם נערכת הבחירה. אולם

המארגן חנוך חסון, אבי הפס' טיבל הישראלי, ניסה להמעיט בערך החקלות שכמעט ופוצצוהו.

שערוריות

כי לא לא אר

חסון לא דייק והתוצאות הוכיחו זאת. תיאטרון ירושלים היה המרכז הגדול ביותר, וכאשר זכו שני שירים, איב ניבוי ובלב אחד, באותו מספר נקודות, התבררה חשיבות המרכז שבתיאטרון ירושלים. כדי להחליט בין השניים נספרו הקולות ולא הנקודות. התוצאות הראו כי 50 הקולות העודפים, בהם השיג יזהר כהן את חדווה עמרני, באו כולם מתיאטרון ירושלים.

בתחתית עליזה אביב, אשר הופיעה עם להקת השגרירים בשיר אילני, לא זכתה בפרס למרות ה"גימיק" שלה: הנגינה בסאקסופון.

אולם בזאת לא נגמרו הצרות. עורכי המוסיקה ברדיו, אשר על פי רצונם ישק כל דבר בעולם הפיזומנים הישראלי, החליטו למחרת הפסטיבל להחרים את שיריו ולא לשדרם כלל. העורכים נזכרו, אם כי במאוחר, כי בחבר השופטים שמיינ את שירי הפסטיבל לא נכלל אף אחד מהרדיו, למרות ששני שדרים מהתחנה המתחרה, גלי צה"ל, נכ' ללו בו. רק למחרת הפסטיבל הם גם גילו, שאיש מעובדי הרדיו, מלבד מנכ"ל הרדיו חגי פינסקר וכמה פקידים בכירים, לא קיבל הזמנות למופע. "אנחנו אלה שצרי-

בהריון עירית דותן, אשר שרה את שירם של מיקי גבריאלוב ושימירת אור יום חדש כשהיא בהריון, נוחמה על-ידי בעלה דודו שליטף את בטנה.

הזוג המנוצח גידי גוב, אשר שירו שלוש בלילה בעיר זכה במקום האחרון, למרות שהיה אחד השירים היפים בפסטיבל, ויהודית רביץ, ששירה מישחו לא זכה באף אחד מהפרסים, מחזיפים חוויות של מפסידים.

אריאל והקלפיות אריאל זילבר, אשר הלחין את השיר אותו ביצע, יחד עם להקת ברוש, תן לי כוח, נראה כשהוא, מת' לבש' על קופסת הקלפי בהם שמו הנוכחים בתיאטרון ירושלים את תלושי הבחירה שלהם. למרות ששירו זכה במחיאיות כפיים, לא הגיע אריאל אל המקומות הראשונים.